

Úpln k

Pro svítíš bílý M síci,
p íteli v mém smutn ní,
máš se dob e tam v oblacích,
s tvá í nehybnou jak kamení
už miliony let
bílý jako ortoklas
snílky nocí provázíš,
jež by z tvójí výšky sv t
rádi uvid lí,
tak m ml ky podporuješ
v mojí melancholii.

Už žádné hloupé básně

Už žádné hloupé básně
o zbyteném divím trápení
snad nenapišu,
je to škoda papíru,
já vím, že se snadno říká
spousta slibů před spaním
no nímú vesmíru:
nelhat si sám sobě, nesníť,
nenaříkat,
jen za poznáním,
za duhou zářivou dál jít
a mítisté své domy
a istou vodu pít,
dít jako podkoní,
ohé v srdci mít, stále plát
hloupé slzy ušetřit
až jiným láskám budou zvony bít,
až na turnaji rytí
má rže první nedoletí
k nejhezčímu z šermířů,
a jen kámen z ametystu
za nocí má bude hřát,
jak to zvládám po staletí
jako borovice na skále
hrdě, tiše stát.

Úlomky léta

Vysoká suchá tráva,
zvláštní nálada,
a horkem stojí vzduch,
na ryby návnada,
z ú edníka stává se dobrodruh
vždycky v lét .

Já mám moc u ení,
tak to zas nevnímám,
když Slunce se opírá do zad
a pod nohama chrastí tráva spálená,
kdo léto by nem l rád,
když nám as ubíhá,
když ve v tru šumí sad,
kdo by cht l zbyte n umírat,
kdo by na sv t nebyl rád.

Tak radši vypínám rádio,
a si nekazím prázdniny
poslechem zpráv
o tom, jak ve sv t ádí
Válka a Nenávist,
Nev domost s Bídou
a jejich další spojenci,
kde denn zbyte n
umírají naši potomci,
pro je tolik nep átel Života,
a pro má tolik nep átel Láska,
když je tak vzácná,
že by m la nosit svatozá ,
suchá tráva ve v tru praská,
pro je vlastn tak vzácná Láska,
já od d tství se ptám,
pro Sv t má dvojí tvá .

Ryby táhnou vodou, šumí rákosí
a Slunce zapadá,
vítr t lo p íjemn ovívá
- tomu íkám správné léto.
Mám ráda kv tiny,
co kvetou až na podzim,
mám ráda slune ní hodiny,
kam se ženou minuty a vte iny,
to jen básník ví,
pro ruku v ruce s vav íny
krá í závist, pýcha, sobectví.

Barvy duhy na obzorech,
když plavu proti slunci
mi vždycky zlepši náladu,
zapomenu špatné věci,
myslím na budoucnost,
duha nám prý splní přání,
tak co mi už od sebe a světa chytit,
a na nekonečné cestě za poznáním
mám sílu dále jít,
a jak zbabělý pes zlo uteče,
když na něj dupnem,
a vezmem si konečně
jen dobré příklady z historie,
je dlouhá doba do příchodu léta,
tak ji nechceme promarnit
jako krtek nezná sluneční svit,
když pod zemí jen ryje,
myšlenky tisknou s koncem léta
a pozdě v noci k ránu,
vezmem si příklad z historie,
rychleji život utíká
než voda z dřevěného džbánu.

Soumrak

Modrá silueta stmívání v mém srdci
mi napsat novou báseň pomůže,
co chci a co nechci
se už nedoví,
kdo za láskou stoupá lásku,
zda nechce nebo nemá, že,
a jedový i medový,
snad najde správnou krásku.

Já mám zatím modrý verš
a fialovou únavu,
z horoskopu znám,
že stejně nevyjdeš
branou vítězů a heroji .

Že se stmívá v obec nevádí,
s náladou podivnou
nehledám už zlaté kapradí
a dny stále jdou a jdou
....a jdou.....